

ΓΙΑ ΠΟΣΟ ΑΚΟΜΗ ΘΑ ΖΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ;

*του Δρ. Γεωργίου Αναστασόπουλου
Γενικού Γραμματέα Επικοινωνιών του Υ.Μ.Ε.*

“Εποχή του Χαλκού:

1. Η εποχή μετά τη Λίθινη Εποχή, για τους πολιτισμούς που ανέπτυξαν τη μεταλλουργία έτσι ώστε να κατασκευάζουν αντικείμενα από χαλκό...”

Βικιπαίδεια ⁽¹⁾

Η αρχή της εποχής του χαλκού υπολογίζεται γύρω στο 3.300 π.Χ. με την αυξανόμενη χρήση του χαλκού και την ανάπτυξη σύνθετων αστικών πολιτισμών στα κύρια πολιτισμικά κέντρα της εποχής. Αν και το πέρας της, σύμφωνα με τους ιστορικούς προσδιορίζεται στο 1100-1200 π.Χ., πιο πρόσφατα δεδομένα έρχονται να αμφισβητήσουν αυτή τη θεώρηση. Σύμφωνα με αυτή την “καινοφανή” προσέγγιση ζούμε ακόμη στην εποχή του χαλκού της οποίας το τέλος, σύμφωνα με τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις, υπολογίζεται στην δεκαετία του 2010-20 μ.Χ.! Είναι η δεκαετία που εκτιμάται ότι η εποχή του χαλκού θα παραχωρήσει τη θέση της στην επόμενη εποχή: Την εποχή των οπτικών ινών!

Ζούμε, λοιπόν, σε μια μεταβατική περίοδο. Το τέλος μιας εποχής που μας επιφύλαξε, είναι ειλικρινές να πούμε, αρκετές συγκινήσεις και εκπλήξεις: Από τον πρωτόγονο τηλεγράφο του *Samuel Morse*, το 1837, και το επαναστατικό τηλέφωνο του *Graham Bell*, το 1876, οδηγηθήκαμε στην τηλεφωνία μέσω διαδικτύου (VoIP⁽²⁾) της σύγχρονης ψηφιακής εποχής. Ταυτόχρονα, η απελευθέρωση των τηλεπικοινωνιακών αγορών σηματοδοτεί την έναρξη ενός αγώνα δρόμου – αντοχής – με γνωστό εκ των προτέρων τον νικητή, που δεν είναι άλλος από τον καταναλωτή.

Είναι αλήθεια πως ο χαλκός πρόσφερε πολλά. Πρόσφερε το υπέρτατο αγαθό της επικοινωνίας. Ταυτόχρονα όμως πρόσφερε δυστυχώς και ταλαιπωρία. Πολυετείς αναμονές για μία σύνδεση παλιότερα, μέτρια ποιότητα υπηρεσιών στην συνέχεια, μικρές δυνατότητες ειδικά σήμερα στην εποχή της Ψηφιακής Επανάστασης.

Ο συμπτωματικός(;) συγχρονισμός της ψηφιακής έκρηξης με την κατάρρευση των μονοπωλιακών τηλεπικοινωνιακών δομών, σε συνδυασμό με την “παγκοσμιοποίηση” του διαδικτύου και την μείωση του ψηφιακού “αναλφαριθμητισμού” εκτινάσσουν την ζήτηση για συνεχώς πιο υψηλές ταχύτητες πρόσβασης στο διαδίκτυο. Πρόσφατες μελέτες⁽³⁾ προβλέπουν ότι το 2012 το μέσο νοικοκυριό θα χρειάζεται ταχύτητες πρόσβασης στο διαδίκτυο 10 φορές υψηλότερες από τις σημερινές (δηλαδή άνω των 100 Mbps⁽⁴⁾). Ταχύτητες που μπορούν να επιτευχθούν μόνο με δίκτυα οπτικών ινών. Στην εποχή που διψάμε όλοι για ταχύτητα ο χαλκός ό,τι είχε να δώσει το έδωσε.

Ο ίδιος ο ιδρυτής της Microsoft, Bill Gates είπε: “*Το internet εξελίσσεται σε κεντρική πλατεία του παγκόσμιου χωριού του αύριο*”.

Η ανάπτυξη, η καινοτομία και η πρόοδος θα στήσουν πανηγύρι στην πλατεία αυτού του χωριού. Ένα πανηγύρι που θα σφύζει από ζωή και χρώματα, πλημμυρισμένο από ένα συνονθύλευμα ήχων (mp3⁽⁵⁾) και χρωμάτων (jpeg⁽⁶⁾), με πηγαδάκια (blogs⁽⁷⁾) και καφενεία (forums⁽⁸⁾), αθλητισμό (live streaming⁽⁹⁾) και διασκέδαση (on line games⁽¹⁰⁾), γνώση και ενημέρωση (portals⁽¹¹⁾). Και φυσικά από ένα “καθώς πρέπει” πανηγύρι δεν θα λείπει και το παζάρι. Ένα πραγματικό παζάρι με καλεσμένους τους κατοίκους όλου του πλανήτη, όλους του πολίτες του διαδικτύου. Μικρούς και

μεγάλους, πλούσιους και φτωχούς, που από την μια θα διαλαλούν τηνπραμάτεια τους και από την άλλη θα αγοράζουν από τον διπλανό τους. Η πρόοδος και η ευημερία του κάθε μικροπωλητή θα εξαρτάται από το σε πόσο καλή θέση και πόσο έγκαιρα θα στήσει τον πάγκο του, σε πόσο καίριο και πέρασμα προνομιακό. Αυτοί που θα φθάνουν πρώτοι στο παζάρι θα παίρνουν και τις καλύτερες θέσεις, μαζί με την επιτυχία.

Όνειρο όλων θα είναι να συμμετέχουν στο πανηγύρι, άλλοτε για δουλειά, άλλοτε για ψυχαγωγία, άλλοτε για επικοινωνία, άλλοτε για πληροφόρηση και άλλοτε για να χαζέψουν. Οι πολίτες θα αναζητούν, επίμονα, τους δρόμους που οδηγούν στην πλατεία του χωριού, κάποιοι με επιτυχία, κάποιοι θα συνωστίζονται και κάποιοι θα φτάνουν αργοπορημένοι, χάνοντας ευκαιρίες, δυνατότητες και προοπτικές.

Από κάποια μέρη του πλανήτη η πρόσβαση στην πλατεία θα γίνεται μόνο από σοκάκια, κακοφτιαγμένα από χαλκό, με “λακκούβες” από θόρυβο που θα εμποδίζουν την γρήγορη και αποτελεσματική πρόσβαση. Εκεί θα συναντάτε πολίτες αγανακτισμένους, για τις ευκαιρίες που χάνουν, ενίοτε απελπισμένους γιατί ποτέ δεν τους δόθηκε η ευκαιρία να φτάσουν έγκαιρα στο παζάρι...ηπραμάτεια τους θα έχει χαλάσει μέχρι να φτάσουν και κανείς δεν θα την θέλει πια. Κάποιοι άλλοι δεν θα προσπαθούν καν να προσεγγίσουν στην πλατεία είτε γιατί δεν ξέρουν τον δρόμο είτε γιατί κουράστηκαν να προσπαθούν μάταια. Στον τόπο αυτό οι πολίτες θα είναι δυστυχισμένοι και φτωχοί.

Θα υπάρχουν και κάποια άλλα μέρη του πλανήτη όπου τα χάλκινα σοκάκια, που οδηγούν στην πλατεία του χωριού, θα ξηλωθούν έγκαιρα και θα αντικατασταθούν από νέες λεωφόρους, με χιλιάδες λωρίδες ταχείας κυκλοφορίας, στρωμένες με οπτικές ίνες. Οι πολίτες τους, εκεί, θα έχουν την δυνατότητα να φτάνουν γρήγορα και αποτελεσματικά στην πλατεία του χωριού. Είναι αυτοί που θα πιάνουν τις καλύτερες θέσεις στα θεάματα, είναι αυτοί που θα έχουν τα καλύτερα μαγαζάκια με τις μεγαλύτερες πωλήσεις, είναι αυτοί που θα προλαβαίνουν να εργασθούν με επιτυχία, να διασκεδάσουν, να τα πούνε με τους φίλους τους και να σχεδιάσουν το μέλλον τους με την σιγουριά της επιτυχίας. Πολίτες εύποροι και ευτυχισμένοι.

Γι' αυτούς τους “τυχερούς” πολίτες θα μπορούσαμε να πούμε το *“αυτοί έζησαν καλά κι εμείς καλύτερα”* και να τελειώσει εδώ ευχάριστα το σύντομο παραμύθι μας. Το μόνο πρόβλημα είναι πως οι πολίτες στους οποίους αναφερόμαστε δεν είναι ήρωες ενός παραμυθιού και ότι η πλατεία του παγκόσμιου χωριού δεν είναι ούτε φανταστική, ούτε μελλοντική. Υπάρχει σήμερα, δίπλα μας. Και το πανηγύρι έχει ήδη αρχίσει. Η πλατεία συνωστίζεται από τους πολίτες του κόσμου, το παζάρι δίνει και παίρνει από καιρό και οι καλές θέσεις αρχίζουν να καπαρώνονται.

Πριν τρία, μόλις, χρόνια (στις 15 Φεβρουαρίου 2005), τρεις νεαροί, ο Chad Hurley, ο Steve Chen και ο Jawed Karim, αποφάσισαν να στήσουν την μαγαζάκι τους στην πλατεία του χωριού και το ονόμασαν youtube, προσφέροντας στους επισκέπτες τους μια πλατφόρμα για να τοποθετούν, να αναζητούν και να απολαμβάνουν ψηφιακά video. Σε ένα περίπου χρόνο δέχονταν είκοσι εκατομμύρια παγκόσμιους επισκέπτες-“πελάτες” τον μήνα. Στις 13 Νοεμβρίου 2006, το youtube πουλήθηκε στην Google⁽¹²⁾ (που κάπως έτσι ξεκίνησε και αυτή...) για 1,65 δισεκατομμύρια δολάρια! Για όσους η πλατεία του χωριού, το πανηγύρι και το παζάρι ακούγονται σαν μια φανταστική, ρομαντική ίσως, ιστορία καλό θα ήταν να το ξανασκεφθούν. Τα 1,65 δισεκατομμύρια δολάρια που κατέληξαν στους λογαριασμούς του Chad, του Steve και του Jawed ήσαν 100% πραγματικά.

Πολλοί από μας αδυνατούμε να δούμε αυτό τον “εικονικό” μα συνάμα τόσο πραγματικό κόσμο. Αδυνατούμε να συλλάβουμε και να αποκωδικοποιήσουμε τα

μηνύματα που εκπέμπονται - στην διαπασών - από την πλατεία του χωριού. Ακόμα και όταν κάτι φτάνει στ' αυτιά μας κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε, κρύβοντας, ως στρουθοκάμηλοι, το κεφάλι μας μέσα στην άμμο. Χτίζουμε Εγνατίες από ασφαλτο δείχνοντας ότι γνωρίζουμε πολύ καλά πώς να κερδίσουμε το στοίχημα της ανταγωνιστικότητας στην παγκόσμια οικονομία. Δημιουργούμε μεγάλες λεωφόρους αγωγών μεταφοράς ενέργειας καθιστώντας την χώρα ενεργειακό κόμβο. Με την ίδια λογική και στρατηγική πρέπει να σχεδιάσουμε και να επενδύσουμε σε λεωφόρους από οπτικές ίνες. Λεωφόρους που να ενώνουν κάθε σπίτι με την πλατεία του παγκόσμιου χωριού δίνοντας την ευκαιρία σε κάθε επίδοξο Chad, Steve και Jawed να αποκτήσει φτηνή, γρήγορη και άρτια πρόσβαση στην πλατεία του χωριού.

Αυτό το τραίνο δεν έχει χαθεί. Ας μην επιτρέψουμε στην μιζέρια, στον ωχαδερφισμό, στην μεμψιμοιρία, στην άγνοια ή στην ανικανότητα να μας καθηλώσουν για άλλη μια φορά στην θέση του παρατηρητή των εξελίξεων. Η ευκαιρία είναι εδώ. Μας κοιτάζει κατάματα και μας προκαλεί. Ο χρόνος είναι κατάλληλος. Μπορούμε, τώρα, να γυρίσουμε οριστικά την σελίδα της ιστορίας, να τοποθετήσουμε την εποχή του χαλκού εκεί που πραγματικά ανήκει και να σχεδιάσουμε ένα ελπιδοφόρο και λαμπρό μέλλον.

Οι χώρες που θα στερήσουν από τους πολίτες τους την πρόσβαση στην πλατεία του παγκόσμιου χωριού θα καταδικασθούν σε μαρασμό. Και αν η προοπτική της δικής μας, προσωπικής, συμμετοχής στα δρώμενα, που λαμβάνουν χώρα στην πλατεία του χωριού, μας αφήνει παγερά αδιάφορους αποτελεί χρέος προς τα παιδιά μας, την επόμενη γενιά των Ελλήνων, να τους δώσουμε την ευκαιρία να ανταγωνιστούν "επί ίσοις όροις" στην παγκόσμια αρένα. Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να τα καταδικάσουμε να ζήσουν στην Εποχή του Χαλκού.

(1) **Βικιπαίδεια** = δημοφιλής, δωρεάν, ηλεκτρονική εγκυκλοπαίδεια του Διαδικτύου, (2) **VoIP** = πρωτόκολλο τηλεφωνίας με τη χρήση της ευρυζωνικής σύνδεσης στο διαδίκτυο, (3) *FTTH Worldwide Market & Technology Forecast, Heavy Reading Report, June 2006*, (4) **Mbps** = μονάδα μέτρησης ρυθμού μεταφοράς δεδομένων, (5) **mp3** = πρωτόκολλο συμπίεσης ψηφιακών ήχων, (6) **jpeg** = πρωτόκολλο συμπίεσης ψηφιακών εικόνων, (7) **blogs** = διαδικτυακοί ιστοτόποι έκφρασης προσωπικών απόψεων, (8) **forums** = διαδικτυακές κοινωνίες όπου οι συμμετέχοντες ανταλλάσσουν απόψεις επί θεμάτων κοινού ενδιαφέροντός των, (9) **live streaming** = ψηφιακή εκπομπή βίντεο στο διαδίκτυο, (10) **on line games** = ηλεκτρονικά παιχνίδια στο διαδίκτυο, (11) **portals** = ιστοτόποι εισόδου στο διαδίκτυο που παρέχουν ευρύ φάσμα ενημέρωσης, (12) **Google** = εταιρεία με έδρα στην Καλιφόρνια των ΗΠΑ η οποία λειτουργεί την πιο δημοφιλή διαδικτυακή μηχανή αναζήτησης.